

**Marek Gedl, Krzysztof
Kaczanowski, Renata Kiszka**

Kietrz, pow. Głubczyce. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 6, 66-67

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadzono w części południowej i północno-wschodniej stanowiska. Ogółem odkryto 115 jam i palenisk / w tym 3 jamy wczesnośredniowieczne /. Odkryte obiekty miały na ogół kształt kolisty, owalny lub nieregularny, w jednym przypadku prawie prostokątny. W przekroju pionowym - nieckowaty, workowaty lub nieregularny. Ich rozmiary, w większości, mieściły się w granicach 1-2 m.

Na inwentarz jamy składała się głównie ceramika, a ponadto: kości zwierzęce, węgle drzewne i polepa. Odkryto również 2 kółka z drutu brązowego, 2 rylice kościane i liczne bryłki surowca bursztynowego. Wśród ceramiki większość ułamków pochodzi od naczyń grubościennych o powierzchni schropowanej, ponadto wystąpiły fragmenty mis, kubków, dzbanów, naczyń sitowatych i kolistych talerzy glinianych. Paleniska na ogół pozbawione były materiału zabytkowego. W pozostałych odkrywano niewielkie ilości ceramiki, kości zwierzęce, węgla drzewne i polepę.

Ponadto w części południowej osady występowały miejscami warstwa kulturowa o miąższości 2-5 cm, zawierająca niewielką ilość ułamków ceramicznych i bryłek polepy. Po raz pierwszy w toku dotychczasowych badań natrafiono - w części północno-wschodniej stanowiska - na 3 jamy, zawierające ceramikę wczesnośredniowieczną / XI - XII w. / i kości zwierzęce.

Kontynuacja badań osady przewidziana jest w latach następnych.

KIETRZ, pow. Głubczyce
Stanowisko 1

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadzili doc. dr Marek Gedl,
dr Krzysztof Kaczanowski i mgr Renata
Kisza. Finansowali: Instytut Archeologii
UJ i Prezydium PRN w Głubczycach. Kon-
tynuacja badań zapoczątkowanych w 1956
roku. Cmentarzysko kultury łużyckiej
/schyłek II, III i IV okresy epoki brązu,
wczesny okres lateński/ i kultury celtyc-
kiej / okres lateński/.

Prace badawcze prowadzono w zachodniej części stanowiska w nawiązaniu do obszarów przebadanych w latach ubiegłych. Zbadano 191 obiektów archeologicznych / nr 2181-2351/. Badania miały między innymi na celu wyjaśnienie przebiegu południowej granicy cmentarzyska wczesnej fazy kultury łużyckiej.

Większość odkrytych obiektów stanowiły groby ciałopalne, popielnicowe i jamowe, zakładane w niewielkich jamach o średnicy około 50 cm, datowane na III okres epoki brązu. Niektóre z grobów tego typu pochodziły jeszcze ze schyłku II okresu epoki brązu. Natrafiono też na nieliczne groby popielnicowe datowane już na IV okres tej epoki. Zbadano 18 dużych grobów ciałopalnych jamowych, zakładanych w dużych jamach, w obrębie których wyróżnić można pozostałości trumny drewnianej z warstwą spalonych kości na dnie. W kilku grobach tego typu natrafiono na ślady czterech skupów wkopanych w dno jamy grobowej. Groby te o pewnych tradycjach kultury mogiłowej datowane były przeważnie na III okres epoki brązu. W jednym wypadku w grobie znaleziono wczesną szpilę uchata z II okresu epoki brązu.

Z wczesnej epoki żelaza pochodzi jeden grób ciałopalny popielnicowy schyłkowej fazy kultury łużyckiej. Zbadano też cztery pochówki celtyckie. W tym dwa groby ciałopalne popielnicowe, jeden ciałopalny bezpopielnicowy - jamowy i jeden szkieletowy. Groby wyposażone były głównie w zapinki żelazne a niektóre także w żelazne bransolety. Natrafiono też na fundamenty kwadratowej konstrukcji o boku długości około 8 metrów, zachowane w postaci rowku. Jest to już czwarty obiekt tego typu znany z cmentarzyska w Kietrszu. Zarówno przeznaczenie owych obiektów jak i ich chronologia nie jest w pełni wyjaśniona. Sądzi się, że mamy tu do czynienia chyba z obiektami sakralnymi założonymi na cmentarzysku z okresu lateńskiego, a być może niektóre z nich pochodzą już z okresu wpływów rzymskich.

Na przebadanym terenie występowały także pojedyncze jamy starsze od grobów kultury łużyckiej. Jamy te miały charakter obiektów związanych raczej z osadą. Być może mamy tu do czynienia z peryferiami osady pochodzącej z młodziej epoki kamienia. Brak typowych materiałów ceramicznych utrudnia ustalenie chronologii i przynależności kulturowej owych obiektów. Dostarczyły one jedynie pojedynczych wyrobów krzemianych, a w jednej z jam znaleziono przęślik gliniany.